

νεᾱ ἡ ἑρχομένη, καὶ αἰαγγελῶσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ
Λαῷ τῷ περιθωρίῳ, δὲν ἐποίησεν ὁ Κύρος.

ΦΑΔΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. κβ'. 22.

Κύρος ποιμάνει με, καὶ εδεί με ὑπερίστει, εἰς τόπον
χλόης, ἐκεῖ με πατεσκήνωσεν. Εἶπεν ὑδατος αὐτο-
παυσεως σὲ Θρεψέ με, τὴν Φυχλήν με ἐπέστρεψεν. Ω-
δήγησέ με ἐπὶ Βίβας δικαιοσύνης, σέεκεν τὸ ὄνοματό;
αὐτὸς. Εἴα ἦν καὶ πορθεθῶ ἐν μεσω σπιᾶς Θανάτου,
φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἔμεινες. Ή ρίζθος σε,
καὶ ἡ βακτερία σε, ἀνταί με παρεκάλεσαν. Ή ποίμασκς
σιώπιόν με Βάπτισαν, σέενατίας τῷ Θλιβόντων με.
Ελίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν με, καὶ τὸ ποτήριόν σε
μεθύσκον με ὥστε ικράτισον, καὶ τὸ ἔλεος σε παταδιώξῃ
με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με. Καὶ τὸ πατοκεν
με ἐν οἴκῳ Κυρίῳ, εἰς μακρόπτειαν ἡμερῶν.

ΦΑΔΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ.

Τῆς μιᾶς Σαββάτου. κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη,
καὶ πάτερ οἱ κατοικήντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θα-
λασσῶν ἐθεμελίωσε αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἵποιμασεν
αὐτὴν. Τίς αἰαβίσεται εἰς τὸ ὄρος τῆς Κυρίου; ἢ τίς
γίνεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτῇ; Αὐτῷς χερσὶ, καὶ καθα-
ρὸς τῇ καρδίᾳ, δις ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν Φυχλήν
αὐτῇ, καὶ ἐκ ὄμοσην ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτῷ. Οὕτως
λύψεται δύλογίαν οὐδὲν Κυρίου, καὶ ἐλεημοσιῶν οὐδὲν
Θεοὺς Σωτῆρος αὐτῇ. Λῦτη ἡ γῆ μετὰ Σιτέντων τὸν Κύρον
Σιτέντων τὸ περόσωπον τῷ Θεῷ Γαπώβ. Αὐτοτε πύλας οἱ
Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαις αἰώνιοι, καὶ εἰσελθήσε-
ται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς δέντος ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-
ξης; Κύρος ικραταιός, καὶ διωτός, Κύρος διωτός ἐν πολέ-
μῳ. Αὐτοτε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαις
αἰώνιοι, καὶ εἰσελθήσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς δέντος ὁ